

[Fink.]

Ved første Behandling i det andet høje Ting er der af Ordførerne for Partierne givet Udtryk for visse Betænkkeligheder, især angaaende Rækkevidden af Lovforslaget. Der er fremdraget Forhold og nævnt Love, med Hensyn til hvilke der kunde herske Tvivl om Følgerne af denne Lovs Vedtagelse. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at den nugældende Retstilstand kan ogsaa afstedkomme uheldige Forhold. Der er paa en Maade opstaaet Huller i Lovgivningen, saaledes at man paa bestemte Omraader savner Lovhjemmel. Jeg skal tillade mig at belyse Forholdet med et bestemt Eksempel ud fra min praktiske Virksomhed som Kommunalmand. For de sønderjydske Købstæders Vedkommende er Forholdet det, at de tyske Kommunallove ophævedes 1. April 1922, idet ved Lov Nr. 158 af 21. April 1922 den danske Kommunallov af 15. Maj 1903 blev indført med Gyldighed fra 1. April samme Aar. Men i denne Kommunallov savnes der Lovhjemmel for Købstæderne til at opkræve kommunal Skat af de Staten tilhørende Ejendomme, idet denne Ret, som de øvrige af Landets Købstæder selvfølgelig har, hviler paa en ældre Lov af 11. Februar 1863, hvilken Lov ikke blev indført hos os. Nu skal jeg indrømme, at Forandringerne i Lovgivningen var saa overvældende hos os, at ingen af os, som i de fire sønderjydske Købstæder har med Kommunalforvaltningen at gøre, var opmærksom paa, at vi fra 1. April 1922 ingen Lovhjemmel havde til at opkræve den nævnte Skat. Vi lignede derfor videre og fik ogsaa Staten til at betale indtil 1924, men saa nægtede den at betale, og dette har medført meget store Ulemper, der dog — men det tog to Aar — blev afhjulpet ved Forhandlinger med Ministeriet. — Jeg nævner kun dette som Eksempel paa, at den nuværende Retstilstand ogsaa kan afføde positive Ulemper for Administrationen dernede.

Som nævnt af den højtærede Statsminister har Lovforslaget været undergivet en indgaaende Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, og der har været indhentet Udtalelser baade fra de enkelte Fagministerier, fra Amtmændene, fra Dommere og fra Sagførere, og saaledes som Forslaget nu foreligger vedtaget i det andet høje Ting mener jeg, at det er godt.

Til de i Folketinget vedtagne Ændringsforslag skal jeg kun bemærke, at man maa hilse med stor Glæde, at der er tilføjet en ny § 4 gennem Folketingets Ændringsfor-

slag Nr. 5. Man har derved faaet en Slags Ventilparagraf, hvorved muligt opstaaende Vanskeligheder sikkert vil kunne klares. Jeg ser ligeledes i Betænkningen fra Folketinget, at der er sket en Henstilling til Statsministeren om, at der udfærdiges en fuldstændig Fortegnelse over de Bestemmelser vedrørende de sønderjydske Landsdele, som er indeholdt i Love, udstedte efter 15. Juni 1920 med særlig Fremhævelse af de fra almindelig dansk Lovgivning afvigende Forhold. Denne Bestemmelse hilser jeg med stor Glæde, da vi har følt Uoverskueligheden af denne Lovgivning som en meget stor Ulempe. Man vidste, at Lovene fra før Genforeningen var gældende Ret, men de blev i saa stor Udstrækning ophævet, at dansk Ret i Praxis var gældende, og det medfører saa stor Uoverskuelighed, at jeg særlig glæder mig over denne Henstilling til Statsministeren, der giver Haab om, at vi kan faa en fuldstændig Fortegnelse over Forholdene.

Ligeledes er det antydnet i Betænkningen, at man vil bestræbe sig for, naar Muligheden og Tiden til det er inde, ogsaa at ophæve de i § 2 nævnte Love fra den gamle Tid og lade almindelig dansk Lovgivning indføre. Jeg ser saaledes, at der fra Ministeriet for offentlige Arbejder foreligger en Erklæring om, at man, saafremt der fremsættes Ønske derom, intet vil have imod at lade de i § 2 under d. og e. nævnte tyske Love om Færgfart og Amtsbaner afløse af tilsvarende dansk Lovgivning.

Til Slut vil jeg gerne give Udtryk for min Glæde over, at man nu, ni Aar efter Genforeningen, saa snart dette Forslag er ophøjet til Lov, paa ganske faa Undtagelser nær, vil have skabt det, man saa meget ønsker dernede, Retsenhed mellem de sønderjydske Landsdele og det øvrige Land. Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget med det Forbehold, som er taget deri, til uforandret Vedtagelse, som det foreligger fra det andet høje Ting, bortset fra, at Ophævelsesdatoen som af den højtærede Statsminister antydnet maa ændres.

Statsministeren (Stævning): Jeg fik vist ikke tilstrækkelig tydeligt nævnt — men jeg forstod paa den ærede Taler, der nu havde Ordet (Fink), at han havde opfattet det rigtigt —, at det naturligvis er Hensigten, at „1. April 1929“ i § 1 skal ændres til et noget senere Tidspunkt paa Grund af den Forsinkelse, som Lovgivningsarbejdet er undergaaet ved Folketingets Opløsning. Jeg tænker mig, at denne Ændring kan foretages ved anden Behandling,